

Agnostiker

Publicerad: 14 November 2011

Agnosticism är av väsentlig betydelse i varje teologisk diskussion, eftersom agnostiker existerar parallellt med alla religioner snarare än att anta en separat eller motsatt teologisk position. När Thomas Henry Huxley myntade begreppet år 1869 [1]Meagher, Paul Kevin et al. Vol. 1, s. 77. sade han:

Agnosticism är inte en religion utan en metod vars kärna utgörs av en strikt tillämpning av en enda princip... Den positiva aspekten av principen kan uttryckas i fråga om intellekt; följ ditt förnuft så långt det tar dig utan att ta hänsyn till något annat. Och i en negativ form; att inte låta slutsatser ses som definitiva om de inte går att bevisa. [2]Huxley, Thomas Henry. Agnosticism. 1889.

Länder i vilka det finns flest agnostiker. (Phrood 2007)

Huxley tycks inte ha avsett en uppsättning religiösa trossatser, utan vad som avsågs var snarare ett rationellt förhållningssätt till all kunskap, inklusive religion. Ordet "agnostiker" har därefter blivit ett av de mest felanvända begreppen inom metafysik.

Vid skilda tillfällen har denna term tillskrivits en mängd olika individer och grupper. Ett exempel är de uppriktiga sökare som inte funnit sanningen i religionerna som de kommit i kontakt med. Och ett annat exempel är den religiöst omotiverade personen som använder termen för att ursäkta ett personligt ointresse och på så sätt legitimera en flykt ifrån ansvaret att utröna vilken religion som är den sanna.

Den moderna definitionen av "agnostiker", som återfinns i Oxford Dictionary of Current English, är inte strikt trogen vad Huxley avsåg, även om den representerar den i dag vanligaste förståelsen och användningen av ordet, nämligen att en agnostiker är "en person som tror att Guds existens inte går att bevisa." [3]Thompson, Della. s. 16. Genom denna definition kan ett agnostiskt synsätt gentemot Gud även tillämpas på hypotetiska entiteter som gravitation, entropi, den absoluta nollpunkten, svarta hål, telepati, huvudvärk, hunger, sexlust och själen – entiteter som inte kan ses med blotta ögat eller hållas med handen, men som ändå tycks vara verkliga. Att inte kunna se eller hålla en sak är inte nödvändigtvis ett bevis för att den inte existerar; vilket den troende hävdar är fallet i fråga om Gud, medan agnostikern försvarar rätten till dennes tro, så länge denne inte tycker sig se några bevis.

Inom parentes kan det tilläggas att den filosofi som menar att ingenting kan bevisas absolut verkar ha sitt ursprung i Pyrrho (360–272 f.Kr.) från Elis som var en grekisk rättsfilosof hos Alexander den store och allmänt känd som "skepticismens fader". Trots att en viss skepticism är hälsosam är den extrema hållning som Pyrrho från Elis antog dock problematisk eftersom en pyrrhonist leder den som är skeptisk mot skepticism (dvs. en normalt tänkande människa) till att fråga: "Ni säger att ingenting kan bevisas med säkerhet... så hur kan ni vara säkra på det?"

Baserat på sunt förnuft och egna upplevelser accepterar majoriteten av människor de teorier som

verkar vara mest rimliga, oberoende av om de kan bevisas i absolut mening eller ej. Följaktligen accepterar vi de teorier som rör gravitation, entropi, den absoluta nollpunkten, svarta hål och hunger av den anledning att de ter sig rimliga. Enligt troende bör vi om vi reflekterar över de tecken vi finner i naturen också acceptera att det finns ett högre väsen som har skapat detta världsallt, nämligen Gud.

Källor:

Omarbetad version av: Dr. Laurence B. Brown, The Concept of Agnosticism. www.islamreligion.com. 2007

Phrood 2007: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Atheists_Agnostics_Zuckerman_en.svg

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Meagher, Paul Kevin et al. Vol. 1, s. 77.

↑2 Huxley, Thomas Henry. Agnosticism. 1889.

↑3 Thompson, Della. s. 16.